

Forfatter: Baggesen, Jens

Titel: Udrag fra Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890

Citation: Baggesen, Jens: "Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890", i Baggesen, Jens: *Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890*, 1889-1903, s. 331. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: <https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-baggesen02val-shoot-idm140651418412560/facsimile.pdf> (tilgået 20. april 2024)

Anvendt udgave: Riimbreve og poetiske Epistler. 1. Samling, 1784-1808. - 1890

grammer imod ham, i Anledning af et Vers, som han havde ladet indrykke i Iversens Sjenske Avis, hvori han taler om, at han var Krouprindsens Uniform, og siger, at han var det danske Sprogs Borger. Disse Epigrammer have, saavidt som jeg veed, aldrig været trykte". Af disse Epigrammer kendes nu kun det sidste, hvortil selv det originale Manuskript — der fra Paris, hvor Heiberg som bekendt opholdt sig, har været tilsendt Iversen til Optagelse i den sjenske Tidende -- for Tiden findes i en større Autograf-samling her i Byen. Det bestaaer i et Brev, der paa Adresse- og Begjiftiden er mærket med de talrige originale Poststempler og Portsangivalser for Befordringen fra Paris over Hamborg til Odense, men som forresten foruden Udskriften: A Monsieur Monsieur Iversen, Imprimeur-Libraire à Odensee, en Dannemarck ikke indeholder andet Skrevet end selve Epigrammet. Dette lyder saaledes:

„Hvad jeg saaner, er ikke mit.
Epigram

I Anledning af Baggesens Vers, som findes i Iversens sjenske Tidende Nr. 51 den 9 April 1805.

Glem, Danmark, dine gamle Sorger;
Du heenet er for Lybsterres Foragt,
Thi deres Baggesen har sagt:
At nu og da dit Sprog han borger."

og nedenunder findes tilføjet, dog formeentlig med en anden Haand: „Af P. A. Heiberg“.

Da dette Epigram, som ogsaa af Heiberg demærket, neppe er blevet trykt (i Iversens Avis for 1805 findes det ikke), maa det paa anden Maade været blevet Bagg. bekendt; thi det er utvivlsomt hertil, han sigter, naar han siger i sin „Gjenganger" 1807, S. 39 (2 D. VII, 44):

Trods Heiberg og enhver Karon,
Der overdøer hans dag-talende Person,
Jeg siger nok engang: „at jeg er Sprogets Borger."

At Bagg. her skulde have sigtet, ikke til hiint Epigram, men til Heibergs Komædie „De syv Lanter“, hvor der i en Replik forekommer den Versus: „Jeg er det danske Sprogs Borger, som Digteren siger“, er lidet rimeligt, da denne